

ΧΑΡΑΥΓΗ

Όλοι στο διάλογο για το καλό του τόπου

Χαιρετίζουμε τη χθεσινή συνάντηση ΑΚΕΛ – ΕΔΕΚ και το πνεύμα συναντίληψης που επικράτησε με την κοινή θέση για την ανάγκη εξόδου από το Μνημόνιο και τη δανειακή σύμβαση. Η κοινή διαπίστωση των ηγεσιών των δύο κομμάτων ότι η παραμονή στο Μνημόνιο και τη δανειακή σύμβαση θα οδηγήσει σε αυτοτροφοδοτούμενους φαύλους κύκλους ύφεσης, εκτίναξη της ανεργίας, κοινωνικό αποκλεισμό ευρύτατων ομάδων της κυπριακής κοινωνίας, και βεβαίως, σε συνθήκες κοινωνικής δυστυχίας ακόμα και ανθρωπιστικής κρίσης, είναι διαπιστώσεις και άλλων κοινωνικών φορέων και ομάδων. Και πολύ ορθά τονίστηκε πως «ανεξάρτητα από τη διαφορά που υπάρχει στις μελέτες των οικονομικών επιτελείων των δύο κομμάτων σε ό,τι αφορά την παραμονή ή όχι στη ζώνη του Ευρώ, είναι κοινός ο στόχος και επιβάλλεται η διαμόρφωση ενός εθνικού

σχεδίου για έξοδο από το Μνημόνιο και τη δανειακή σύμβαση». Εξάλλου οι εκτιμήσεις ότι η παραμονή στο Μνημόνιο θα οδηγεί σε φαύλο κύκλο και θα απαιτούνται συνεχώς νέα δυσβάστακτα μέτρα εκφράζονται τώρα και από αξιωματούχους του ΔΝΤ και της ΕΕ.

Χθες διαδήλωσαν οι συνταξιούχοι διεκδικώντας τα αναφερόμενα ωφέλημά τους από την πολιτεία. Αύριο θα διαδηλώσουν οι καταστηματαρχές που ασφυκτιούν κάτω από τα μέτρα λιτότητας και την οικονομική ύφεση, μεθαύριο θα είναι οι φοιτητές και κάθε μέρα ο λαός θα βγαίνει στους δρόμους με τους άνεργους να συνωστίζονται σε ατέλειωτες ουρές. Είναι λοιπόν αδήριτη η ανάγκη για συνεργασία Κυβέρνησης και πολιτικών κομμάτων ώστε να δοθεί διέξοδος στον κυπριακό λαό. Η δραματική, εξάλλου, επιστολή Αναστασιάδη προς τους Λαγκάρντ, Ντράγκι και Ρομπάι, υποδηλοί πολλά.

ΤΑ ΝΕΑ

ΟΧΙ ΜΕ ΠΑΛΙΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ

Στο χθεσινό κύριο άρθρο τους «ΤΑ ΝΕΑ» προέβαιναν σε δύο επισήμανσεις για την ΕΡΤ και έδιναν μία συμβουλή. Η πρώτη επισήμανση: Είναι αδιανόητο να υπάρξει κυβέρνηση που θα διαλύσει τη δημόσια ραδιοτηλεόραση. Η δεύτερη επισήμανση: Είναι εξίσου αδιανόητη και η συνέχιση του σημερινού καθεστώτος με τα παραμάγαζα, τις σπατάλες και τις αργομισθίες. Η συμβουλή: Όταν το σπίτι γεμίσει ποντίκια η λύση δεν είναι να του βάλεις φωτιά. Συνήθως αρκεί μια γάτα...

Λίγες ώρες αργότερα η κυβέρνηση επέλεξε να αγνοήσει τη λύση της γάτας. Στην ΕΡΤ, μαζί με τα (εκατοντάδες) ποντίκια πυρπολούνται αυτές τις ώρες και ένα πλήθος εργαζομένων ικανών και συνεπών.

Τώρα πια η κυβέρνηση δεν έχει άλλον δρόμο από εκείνον της φυγής προς τα εμπρός. Η δημόσια ραδιοτηλεόραση πρέπει να ανασυγκροτηθεί το ταχύτερο δυνατό με διαφάνεια, ευρύτητα πνεύματος, σύγχρονο οργανόγραμμα, αυστηρές και δίκαιες διαδικασίες στην επιλογή προσωπικού. Και εννοείται βεβαίως ότι όλα αυτά θα ήταν αδιανόητο να εμποτευτούν από εκείνους που ως πολιτικοί προϊστάμενοι της ΕΡΤ τον τελευταίο χρόνο δεν έκαναν τίποτα για να αλλάξουν όσα οι ίδιοι κατήγγειλαν χθες από τηλεοράσεως.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Καταστρέφουν τους εργαζόμενους

Δύο κινητοποιήσεις, που έγιναν χτες στην Αθήνα, ανέδειξαν, για πολλοστή φορά, τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης και των μονοπωλιακών ανταγωνισμών. Οι εργαζόμενοι στα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα (ΕΑΣ), έξω από το υπουργείο Οικονομικών, απαίτησαν να μην υλοποιηθούν τα σχέδια για κλείσιμο ή «ενοποίηση» - και κατά συνέπεια δραστική συρρίκνωση - της μεγαλύτερης αμυντικής βιομηχανίας της χώρας. Την ίδια ώρα, οι εργάτες της ταϊμεντοβιομηχανίας LAFARGE της Χαλκίδας, βρίσκονταν στα κεντρικά γραφεία της εταιρείας διαμαρτυρόμενοι για το κλείσιμο του εργοστασίου και τις απολύσεις που κάνει η πολυεθνική. Αν και πρόκειται για δύο ξεχωριστές περιπτώσεις, ωστόσο αναδεικνύεται το ίδιο ζήτημα. Οι, ενώ χρειάζονται τα ΕΑΣ για την Αμυνα και η ταϊμεντοβιομηχανία για κατασκευές, κλείνουν.

Τα ΕΑΣ, με διαχρονική ευθύνη των κυβερνήσεων, διαρκώς απαξιώνονται και συρρικνώνονται. Εντείνεται ο παραγωγικός μαρασμός όλων των εργοστασίων της εταιρείας. Οι εργαζόμενοι είναι απλήρωτοι εδώ και τέσσερις μήνες. Οι εξελίξεις αυτές δεν αφορούν μόνο στα ΕΑΣ, αλλά στο σύνολο των αμυντικών βιομηχανιών της χώρας. Η απαξίωσή τους, που σχετίζεται με τη συνολική στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ, δε στοχεύει παρά στην ενίσχυση των μεγάλων πολεμικών μονοπωλίων και στην παράδοση της αμυντικής βιομηχανίας στο μεγάλο κεφάλαιο. Καθόλου τυχαία, όλα τα προηγούμενα χρόνια εντεινόταν η τεράστια αύξηση των εξοπλιστικών προγραμμάτων και οι εισαγωγές οπλικών συστημάτων και πυρομαχικών. Και όλα αυτά όταν θα μπορούσε, με τη δημιουργία και την ανάπτυξη ενός ενιαίου φορέα κρατικής αμυντικής βιομηχανίας, να δημιουργηθούν χιλιάδες θέσεις εργασίας. Αλλά αυτό απαιτεί άλλη οικονομία, άλλη εξουσία.

Ταυτόχρονα, η πολυεθνική LAFARGE βάζει λουκέτο στην ταϊμεντοβιομηχανία της Χαλκίδας. Η κρίση στον κλάδο των κατασκευών επιδρά και στην ταϊμεντοβιομηχανία. Αυτό δε σημαίνει μόνο ότι περισσότεροι από 230 εργάτες θα πεταχτούν στην ανεργία. Σημαίνει ότι ένα εργοστάσιο καταστρέφεται και μια τεράστια τεχνολογία χάνεται. Αυτό το εργοστάσιο θα μπορούσε να παράγει ταϊμέντο για να χτιστούν λαϊκές κατοικίες, σχολεία και παιδικό σταθμό, όταν κάθε χρόνο δεκάδες χιλιάδες παιδιά κάνουν μάθημα σε ακατάλληλα σχολεία σε όλη τη χώρα ή δεν μπορούν να πάνε στους παιδικούς σταθμούς λόγω έλλειψης κτιρίων. Να χτιστούν νοσοκομεία (να σημειωθεί ότι σε όλη την Αθήνα υπάρχουν μόνο δύο δημόσια μαιευτήρια). Να γίνουν έργα αντιπλημμυρικής και αντισεισμικής προστασίας, σε μια χώρα που πλημμυρίζει σε κάθε νεροποντή και όπου εκλύεται το 50% της σεισμικής ενέργειας σε όλη την Ευρώπη. Τα παραπάνω αναδεικνύουν πως όχι μόνο δεν έπρεπε να κλείσει το ταϊμεντάδικο της Χαλκίδας, αλλά θα έπρεπε να ανοίξουν και νέα. Γιατί, όμως, γίνονται αυτά που γίνονται, όχι μόνο σε αυτές τις περιπτώσεις, αλλά συνολικά; Γιατί κλείνουν τα εργοστάσια; Διότι η οικονομία «κινείται» με γνώμονα τα κέρδη του κεφαλαίου και όχι με βάση τις ανάγκες του λαού και του τόπου. Γι' αυτό ακριβώς και όσο εντείνεται η κρίση, ο ανταγωνισμός, τόσο περισσότερο θα απολύονται εργάτες, θα συρρικνώνονται και θα κλείνουν παραγωγικές μονάδες. Αυτά, όμως, είναι απότοκα της ίδιας της καπιταλιστικής οικονομίας. Και είναι ακριβώς για τον ίδιο λόγο που απαιτείται ο λαός, οι εργαζόμενοι, να πάρουν «τα κλειδιά της οικονομίας» στα χέρια τους, άρα και την εξουσία, κοινωνικοποιώντας τα μονοπώλια. Για να αναπτυχθεί ο τόπος και να καρπώνονται οι ίδιοι οι παραγωγοί τα αποτελέσματα του μόχθου τους.

Αρχή του τέλους τους

Η κίνηση Σαμαρά να διαλύσει την ΕΡΤ έχει μεγάλη συμβολική σημασία. Πρόκειται για επίθεση στη δημοκρατία, για επικείμενη φήμωση της πληροφόρησης, για εκχώρηση της ενημέρωσης μονοπωλιακά στα κανάλια της διαπλοκής, για υποχώρηση στην υποκοουλτούρα των αγοραίων σίριαλ. Καμιά χώρα σε ολόκληρη την Ευρώπη δεν εγκαταλείπει και δεν κλείνει τη δημόσια ραδιοτηλεόραση. Αντιθέτως, επενδύει σ' αυτήν ως αγωγό της πολιτισμικής αυτογνωσίας, της δημοκρατικής συνειδητοποίησης των πολιτών, της διαμόρφωσης της εθνικής αφήγησης και της εθνικής παρουσίας διεθνώς.

Η επιλογή Σαμαρά απομακρύνει πολιτισμικά τη χώρα από τον ευρωπαϊκό περίγυρο. Και παραδίδει τον νευραλγικό τομέα της ενημέρωσης στο μεγάλο κεφάλαιο. Η διάλυση της ΕΡΤ (και η ανασύστασή της στα πρότυπα της YENED) οδηγεί στην κατάλυση δημοκρατικών κατακτή-

σεων, στην έκπτωση του πολιτισμικού κεφαλαίου της κοινωνίας.

Η κυβερνητική συμπεριφορά δεν συνιστά εξαίρεση. Ο κανόνας της μνημονιακής διακυβέρνησης είναι η παράκαμψη της Βουλής, η εικονική πραγματικότητα του success story και η καταστολή - αστυνομική ή ιδεολογική. Δεν γνωρίζουμε αν θα πετύχει ο Σαμαράς να φιμώσει την ΕΡΤ. Η λαϊκή αντίσταση μπορεί να αποδειχθεί καταλυτική. Τη νύχτα, γύρω από το ραδιομέγαρο της Αγίας Παρασκευής συνέρρεαν χιλιάδες πολίτες. Δεν είχαν την ψευδαίσθηση ότι μπορούν να αποτρέψουν τα τελεσμένα της αυταρχικής εξουσίας με επιμέρους αγώνες. Ολοένα και περισσότερο οι πολίτες συνειδητοποιούν την ανάγκη της ρήξης με ένα σύστημα εξουσίας που στηρίζεται στον φόβο και την κατατρομοκράτηση των πολιτών. Συνολικά και όχι αποσπασματικά.

Χθες έπεσαν τίτλοι τέλους για την κυ-

Η ΑΥΓΗ

βέρνηση Σαμαρά. Χιλιάδες πολίτες, που το προηγούμενο διάστημα έμειναν μόνοι τους απέναντι στις κυβερνητικές συκοφαντίες και τα ΜΑΤ, συνειδητοποιούν ότι η κυβερνητική πτώση, η δημοκρατική ανατροπή, είναι ως στόχος προϋπόθεση για να αναπτυχθούν αποτελεσματικοί αγώνες που θα ακυρώσουν το ξεδιάντροπο ξεπούλημα δημοσίων πόρων και ατομικών - κοινωνικών δικαιωμάτων.

Χθες άρχισε η αρχή του τέλους της κυβέρνησης Σαμαρά. Το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜ.ΑΡ. δεν μπορούν να ξεγελούν την κοινωνία με το θέατρό τους. Γνώριζαν εδώ και καιρό ότι επίκειται το κλείσιμο της ΕΡΤ. Και επέλεξαν την ανειλικρινή στάση «διαφωνούμε, αλλά στηρίζουμε την κυβέρνηση». Λιγοστεύουν οι μέρες τους. Άλλωστε και η πανθομολογούμενη οικονομική αποτυχία τους λειτουργεί ως μοχλός αυτοπαγίδευσής τους και αναχώρησης...

Άλλο εξυγίανση, άλλο ξαφνικός θάνατος...

Η αιφνιδιαστική απόφαση για το κλείσιμο της ΕΡΤ, είναι ένα ακόμα δείγμα κυβερνητικής προχειρότητας και έλλειψης σχεδιασμού. Ενεργοποίησε τα αντανάκλαστα χιλιάδων πολιτών που θέλουν ανοικτή μια δημόσια τηλεόραση που θα προσφέρει αντικειμενική ενημέρωση αλλά και θα δίνει έκφραση στις δυνάμεις του πολιτισμού, χωρίς να υπόκειται σε αγοραίες δεσμεύσεις. Προκάλεσε παράλληλα μια εν δυνάμει κυβερνητική κρίση, που είναι το μόνο που δεν χρειάζεται η χώρα αυτή τη στιγμή. Η επίδειξη πυγμής σε βάρος ενός δημόσιου αγαθού, όπως είναι η ενημέρωση, αλλά και σε βάρος χιλιάδων εργαζομένων, δεν αποτελεί πρότυπο δημοκρατικής λειτουργίας.

Σίγουρα η δημόσια τηλεόραση δεν ήταν πρότυπο χρηστής διαχείρισης και αποτελεσματικής οργάνωσης. Κουβαλούσε από τη γέννηση της ένα αμαρτωλό παρελθόν. Η στελέχωση της ήταν

κατά κανόνα αποτέλεσμα κομματοκρατίας και ρουσφετοκρατίας. Παρόλο που όλοι γνώριζαν τα προβλήματα της επέμεναν μέχρι και την τελευταία στιγμή να τη χρησιμοποιούν δι' ίδιον κομματικό όφελος. Πρόσφατα είναι τα παραδείγματα και προσλήψεων και αναθέσεων εκπομπών σε κομματικά ημέτερους. Και είναι υποκριτικό να επικαλείται εκ των υστέρων η κυβέρνηση ότι αποτελούσε θύλακα αδιαφάνειας και δημόσιας σπατάλης. Όμως ευθύνες έχουν και οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, που έκαναν ότι περνούσε από το χέρι τους για να την απαξιώσουν. Είδαμε αλλεπάλληλες απεργίες τους τελευταίους μήνες για μια σειρά συνδικαλιστικές διεκδικήσεις, αλλά καμιά κινητοποίηση για να κοπεί ο ομφάλιος λώρος της δημόσιας τηλεόρασης από την εκάστοτε εξουσία. Ανάλογη ήταν και η στάση των συνδικαλιστικών οργανώσεων των δημοσιογράφων και του υπό-

λοιπου προσωπικού, που διεκδικούσαν μονίμως θέματα που αφορούσαν τις μισθολογικές απαιτήσεις των εργαζομένων, αλλά δεν διανοήθηκαν να ασχοληθούν με το φαύλο καθεστώς λειτουργίας της. Με συνέπεια 2650 εργαζόμενοι σήμερα να βρίσκονται στον αέρα.

Η ανάγκη μιας δημόσιας τηλεόρασης που θα προσφέρει πλουραλιστική και αντικειμενική ενημέρωση, που θα δίνει βήμα έκφρασης στις τέχνες, τον πολιτισμό, τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα είναι υπαρκτή και δεδομένη. Όπως δεδομένη είναι η ανάγκη να προσαρμοστεί και η ΕΡΤ στις ανάγκες της εποχής και να σταματήσει οριστικά και αμετάκλητα να εξυπηρετεί κομματικές ανάγκες και να είναι όργανο της εκάστοτε κυβέρνησης. Δυστυχώς η μέχρι τώρα εμπειρία δεν αποτελεί εγγύηση ότι θα συμβεί κάτι τέτοιο. Όσες προσπάθειες έγιναν από τη μεταπολίτευση

και μετά, με πρώτο το πολυσυζητημένο σχέδιο του σερ Χίου Γκρίν του BBC κατέληξαν στο ίδιο αποτέλεσμα.

Το κροκοδείλιο δάκρυα που χύνονται τώρα από όλους σχεδόν τους εκπροσώπους των κομμάτων, που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, χρησιμοποιούσαν για τα δικά τους κομματικά οφέλη, τη δημόσια τηλεόραση δεν πείθουν δυστυχώς για ένα καλύτερο μέλλον. Ωστόσο είναι απόλυτα αναγκαίο η δημόσια τηλεόραση να λειτουργήσει το συντομότερο δυνατό, με τον πιο ορθολογικό και αξιοκρατικό τρόπο, δίνοντας μια δεύτερη ευκαιρία στα πιο ικανά στελέχη της δημόσιας επικείμενης, χωρίς κομματικές ή άλλες προκαταλήψεις και δεσμεύσεις. Μένει να δούμε αν οι υποσχέσεις της κυβέρνησης για μια σύγχρονη, πλουραλιστική δημόσια τηλεόραση θα γίνουν επιτέλους πραγματικότητα ή θα διαψευστούν για μια φορά ακόμα.

ΤΟ ΒΗΜΑ